

Ама никој не знаел, че е жена. Облякла се в мъжки дрехи и не се издавала.

Минали години. Мъжът ѝ скитал, ходил по различни места. Накрая дошъл пак при стария си чорбаджия и се хванал пак на работа при него.

Хубавинка Янка хайдутувала с четата си. Научила са тя по едно време, че мъж ѝ пак се върнал при чорбаджията си и една вечер отишла с хайдутите си при него. Преоблекли се да не ги познаят, че са хайдуте. Влезнали в кръчмата на чорбаджията. Яли, пили. Гледа Хубавинка Янка- мъж ѝ прислужва. Извикала чорбаджията и го попитала: "Кой е този човек, който шета?" Чорбаджията взел да разправя: "Едно време ми беше чирак. Забогатя, ожени се за една хубава жена. Аз го излъгах, че съм преспал при нея и му взех всичкото богатство. Той тръгна да скита и накрая се върна пак при мене."

Хубавинка Янка чак сега разбрала измамата и попитала чорбаджията: "Ами мен познаваш ли? Аз съм Хубавинка Янка. Я ми кажи ти кога си се допирал до таз снага? Защо излъга мъжа ми и ми развали хубавия живот?" Извадила нож и заклала чорбаджията, а пък на мъжа си рекла: "Разбра ли сега лъжата" Защо повярва толкоз леко на тоз измамник? Не можа ли да дойдеш и да ма питаш?

Той взел да се моли да му прости. Тя му простила, ама го оставила самичък. Заминала пак с хайдутите.

62. ГРАМАДАТА ВЪРХУ ГРОБА НА ШИБИЛ

В годините на турското робство в с. Градец живее Жеко кехая и неговата красива племенница Дженда. Тя е братовчедка на бащата на Ценка Николова. За Дженда има песен.

Дженда е имала мъж, но Мустафа- страшилището на Котленския край се заглежда по нея. Той е събирал данъци, славел се с убийствата си и заплахите си. В началото Дженда не се е съгласила да избяга с него. След време Мустафа я принуждава и тя оставя мъжа си. Потурчва се и обува шалвари. След това Дженда ходи богато облечена и обута със златни чехли окичени с рубета. Българите негодували от това и успяват да я заловят и удушат. По- късно те причакват и убиват извън селото Шибилъооглу. На Шибилъовия гроб има грамада от камъни.

63. НА ГРОБА НА ШИБИЛ

Един като научил, че Шибил умрял отишъл на гроба му и решил да се изходи по голяма нужда на гроба му. Свършил тая работа и си отишъл. Ама като си потърсил портфейла с парите не го намерил. Върнал се пак на гроба на Шибил и го намерил там и рекъл: "Ей, мама му стара, като беше жив ма обра и като умря пак ма обра."